

mé pa-nen - ky, šla do le - sa trá - vu žit; šla do le - sa, by - la ro - sa, zá - blo ju to,
by - la bo - sá; ne - vi - dě - li jste tu mé pa-nen - ky, šla do le - sa trá - vu žit.

[: Neviděli jste tu mé panenky?
Šla do lesa na malenky;
neviděli jste tu mé panenky,
šla do lesa trávu žit. :]

[: Šla do lesa, byla rosa,
záblo ju to, byla bosa;
neviděli jste tu mé panenky,
šla do lesa trávu žit. :]

1852.

Z Obřan

Po - sla - la mně má ha-na-čka psa-ní, habech si jo vzal, habech si jo vzal, že bude - me sa - mi.

[: Poslala mně má hanačka psaní, :]
[: habech si jo vzal, :] že budeme sami.

A co te mně, moja milá, pišeš?
Já bech se ti vzal, ale nevím, čím jseš.

1853.

Po - věz te mně, má pa-nen-ko, pra - vdo, ha-bech já k vám ne-cho-dí-val da - rmo přes ho - re,
přes do-le, přes ze - le - né há - jek, ha - be mě ne - po - ró - bal ne - ke - ré šu - há - jek.

Pověz te mně, má panenke, pravdo,
habech já k vám nechodíval darmo

přes hore, přes dole, přes zelené hájek,
habe mě neporóbal nekeré šuhájek.

1854.

Py - ta - la se ko-čka ko-čky, má - li ko-cúr pa - zú - ry, jak jsi sta - rá, tak jsi hlú - pá, jak by vlí - zal do dŭ - ry?

Pytala se kočka kočky, má-li kocúr pazúry?
Jak jsi stará, tak jsi hlúpá, jak by vlízal do dŭry?

Pytala se kočka kočky, má-li kocúr kořata?
Jak jsi stará, tak jsi hlúpá, dyť je to náš pantata.

792. SHOŘELÁ

1855.

Čel. I. 29. Zp. I. 23. Erb. II. 10

Ho - ře - la li - pa, ho - ře - la, pa - nen-ka pod nŭ se - dě - la, ji - ske - rky na ņu
pa - da - ly, mlá - den - ci o ņu pla - ka - li.